

uw zonden zou torsen, dan ook tot in den wortel en de eerste wortelvezelen van uw natuur, en dus, tot in uw eerst begin, tot in uw diepsten oorsprong, en tot in uw aanvang *uit het niet*, moest teruggaan, om u *geheel* te kunnen verzoenen; zóó te verzoenen, dat er niets aan u of van u of uw persoon en wezen aangaande, van nu of van eertijds onbedekt en onverzoend overbleef, om Gods heilig Wezen in toorn tegen u te ontvonken.

Zie, de duivel steekt zijn onheiligen vinger niet pas door de reten van uw hart bij het opgroeien, maar deed het reeds in dien ondoorgrondelijken aanvang van uw aanzijn, en daarom roept de Heilige Schrift, die licht juist over de afgronden des levens wil werpen, u van den Wonderbare toe, dat: „Overmits dan de kinderen des vleesch es en bloeds deelachtig zijn, zoo is ook Hij *desgelijks* derzelven deelachtig geworden, opdat Hij (aldus bij den levensaanvang u aangegrepen hebbende) door den dood teniet zou kunnen doen dengene, die het geweld des doods had, namelijk den duivel!”

o, Daarop, daarop, elk kind van God, dat dieper in het heilgeheim leerde inzien, weet het, daarop komt het ten slotte eeniglijk aan: *Jezus'* geboorte moet de tenietdoening in ons van den *duivel* zijn! Dan eerst is het Kerstfeest waarlijk een jubelend hoogtij voor de ziel.

Want, in trouwe, al overlegt niet elk eenvoudige van ziel den samenhang dezer verborgenheden op zoo klemmende wijs voor zichzelf, toch vindt ook hij ten slotte datzelfde kleinood der vertroosting en op den weg der bevinding in den omgang met zijn God. Immers in dien omgang wordt de zonde hem grievender, steeds afstootender en hinderlijk voor eigen besef. En alzoo aan de zonde haat krijsend, werkt die haat door tot op der zonde wortel en van dien wortel op de vezelen en van de vezelen *tot op den onheiligen levensbodem zelven*, waaruit die vezelen haar sappen inzuigen. En al naamt ge hem dan ook zijn